

OKÓLNİK MINISTRA FINANSÓW

z dnia 7 listopada 1953 r.

w sprawie pobierania przez jednostki budżetowe gotówki z placówek pocztowych.

Jednostki budżetowe, znajdujące się poza siedzibą oddziału Narodowego Banku Polskiego, delegując swych pracowników do oddziału tego banku w celu pobrania gotówki dla kasy podręcznej powodują zbędną stratę czasu i koszty.

W związku z powyższym oraz nawiązując do § 36 przepisów o rachunkowości budżetowej, stanowiących załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 4 grudnia 1951 r. (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-101, poz. 1477 i z 1953 r. Nr A-21, poz. 273), ustala się, że jednostki budżetowe mogą zasilac się w gotówkę, każdorazowo do wysokości 1.000 zł. w placówkach pocztowych przez wręczenie placówce pocztowej polecenia przelewu ze swojego rachunku w Narodowym Banku Polskim na rachunek właściwej dla placówki pocztowej dyrekcji okregowej poczt i telekomunikacji. Ponadto wręcza się placówce pocztowej przekaz pocztowy dla jednostek budżetu państwa z nadrukiem „opłata kredytowana”, wystawiony na zasilającą się jednostkę budżetową, na którym jednocze-

śnie upoważniony przez tę jednostkę pracownik kwituje odbiór gotówki.

Powyższy sposób zaopatrywania się w gotówkę mogą stosować tylko te jednostki budżetowe, które znajdują się poza siedzibą oddziału Narodowego Banku Polskiego. Jednostki te powinny złożyć placówce pocztowej wzór odcisku pieczęci i wzory podpisów osób upoważnionych do podpisywania poleceń przelewu. Placówka pocztowa obowiązana jest każdorazowo sprawdzić zgodność pieczęci i podpisów na poleceniu przelewu z otrzymanymi wzorami. Wypłata gotówki następuje przy zachowaniu postanowień § 16 przepisów o rachunkowości budżetowej, stanowiących załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 4 grudnia 1951 r.

Gotówkę przeznaczoną na płace należy pobierać bezpośrednio w banku.

Minister Finansów: w z. J. Kole